

29. Den Dag, jeg første Gang dig saa.

Andantino espressivo. (Gammel Kærlighed.)

N. P. Hillebrandt.

p dol. (Motiv af Weyse.) *riten.* *p*

1. Den Dag, jeg før - ste

Gang dig saa, du varen lille syv-aars Pi - - ge, med Fav - nen fuld af

un poco animato *mf*

Klok - ker blaa du kom fra Engens Blom - ster - ri - - ge. Som Æb - le - rosen blussed

Kin - den, og højt du lo af Drengens Bøn, de bru - ne Lokker fløj for

f *p* *tranquillo e poco riten.* *p* *rit.*

Vin - den, - hvor du, hvor du var skøn!

2. Ak, mindes du hin Junikvæld,
den stille Time i Skærsommer,
vi mødtes ved det klare Væld,
der dybt fra Skovens Løndom kommer.
Saa bly dit Hoved ned du bøjede,
og tavs du lytted til min Bøn,
men da du atter løfted Øjet, -
hvor du, hvor du var skøn!

3. Hvor Guldregn og Syrener staa,
med Roser og Jasmin i Klynge,
min unge Hustru jeg dig saa
vor lille Glut paa Armen gyngte;
en Irisk højt i Toner ømme
sang over eder Fredens Bøn,
men tavs jeg stod fortabt i Drømme, -
hvor du, hvor du var skøn!

4. De gled saa tyst, de mange Aar,
du sidder der, en gammel Kvinde
med Vintermærket i dit Haar,
men dog saa evig ung i Sinde!
Og som jeg ser dig kærlig trykke
i Favn vor lille Dattersøn,
da jubler jeg i navnløs Lykke:
hvor du, hvor du er skøn!

Martin Kok.